

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У БЕОГРАДУ

Број захтева: _____

Датум: 17.11.2017. године

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 65. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

- Име, средње име и презиме кандидата: МИЛАНКО (ДМИТРОВ) ЧАБАРКАПА
- Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА
- Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
- До овог избора кандидат је био у звању: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР
у које је први пут изабран: 17.05.2011 године
за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет: ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

- Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 10.05.2021.
- Датум и место објављивања конкурса: 28.06.2017. године, «ПОСЛОВИ»
- Звање за које је расписан конкурс: РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА И О ИЗВЕШТАЈУ

- Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ, 29.06.2017. године
- Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
<u>1) др Миросава Ђуришић Бојановић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Општа психологија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
<u>2) др Драган Попадић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Општа психологија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
<u>3) др _____ Добривоје Михајловић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Менаџмент људских ресурса</u>	<u>Факултет организационих наука у Београду</u>

- 4) _____
5) _____

3. Број кандидата пријављених на конкурс: ЈЕДАН КАНДИДАТ

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ

5. Датум стављања извештаја на увид јавности: 04.09.2017. године

6. Начин (место) објављивања извештаја: ОГЛАСНА ТАБЛА ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

7. Приговори: /

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА: 16.11.2017. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Миланка Чабаркапе у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС В. Д. ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., се достављају и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ВМ 05/4-02 бр. 1827/1-IV/3
16.11.2017. године

На основу члана 75.став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17) и члана 238. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој XIV редовној седници, одржаној дана 16.11.2017. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Миланко Чабаркапа изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА, на Одељењу за психологију, на неодређено време.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x Др Миланку Чабаркапи
1x Одељењу за психологију
1x Стручном сараднику за радне односе
1x Шефу Одсека за правне послове
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Данијел Синани

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Реферат за избор у звање редовног професора

На основу одлуке донете на седници Изборног већа Филозофског факултета, одржане 29.06.2017. године, изабрани смо у **Комисију за припрему реферата** о кандидатима пријављеним на оглас који је расписао Филозофски факултет у Београду, за избор у звање **редовног професора** - ужа научна област ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА, тежиште истраживања - **Психологија рада**, са пуним радним временом, на неодређено време.

На оглас објављен у листу *Послови* од 28.06.2017. године, за радно место **редовног професора**, за ужу научну област Општа психологија, са тежиштем истраживања из области Психологије рада, пријавио се један кандидат – др **Миланко Чабаркапа**, запослен на Филозофском факултету у Београду – Одељење за психологију, у звању ванредног професора.

После увида у приложену документацију, анализе објављених радова пријављеног кандидата, процене потребних компетенци за ово радно место и испуњености општих услова прописаних Законом о високом образовању (Сл. Гласник РС, бр. 76/05) и Статутом Филозофског факултета у Београду, чланови комисије су усаглашено сачинили и подносе Изборном већу Филозофског факултета у Београду следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Биографски подаци

Проф. Миланко (Дмитров) Чабаркапа је рођен 6. јануара 1953. године у Градини, општина Пљевља, Република Црна Гора. У месту рођења завршио је основну школу, након чега завршава класичну гимназију у Бијелом Пољу са одличним успехом. По завршетку гимназије уписао је студије психологије на Одељењу за психологију Филозофског факултета у Београду 1972/73 школске године. Дипломирао је психологију на истом факултету 1976. године, а већ следеће 1977. године уписао је магистарске студије на Одељењу за психологију Филозофског факултета, смер психологија рада, област – инжењерска психологија и психофизиологија рада. Као одличан студент, током магистарских студија био је универзитетски стипендиста.

Након завршених магистарских студија, 1980. године одлази на одслужење војног рока, а по изласку из војске одбранио је магистарски рад на Филозофском факултету у Београду 1981. године, под насловом: *Дневни ритам психофизиолошких функција оператора и проблеми рада у сменама*, где му је ментор био проф. Иван Штајнбергер. Касније је на истом факултету одбранио и докторску дисертацију 1996. године, под насловом: *Психолошки фактори стреса у борбеним активностима*, где му је такође ментор био проф. Иван Штајнбергер.

У периоду од септембра 1978. до децембра 1979. године био је запослен на одређено време као наставник психологије у средњој школи у Београду. Након тога се запошљава у Институту за медицину рада и радиолошку заштиту у Београду, где је радио као стручни сарадник и истраживач до 1988. године. У периоду од маја 1988. до краја 1989. године, радио је у Ваздухопловно-медицинском институту у Земуну-Батајница, где се бавио изучавањем и решавањем практичних проблема из области ваздухопловне психологије, психолошком селекцијом кандидата за летачка занимања и оценом радне способности летачког особља. У периоду од 1990-2006. године радио је на Војно-медицинској академији у оквиру Института за ментално здравље и војну психологију, на пословима истраживача и научног сарадника из области војне психологије.

Од октобра 2006. године, др Миланко Чабаркапа почиње да ради као доцент на Филозофском факултету у Београду на Одељењу за психологију, а од 2011. године као ванредни професор, изводећи наставу, вежбе и испите на модулу за психологију рада на основним, мастер и докторским студијама.

2. Наставничка делатност

Укључивање у наставничку делатност др Миланко Чабаркапа започео је још као студент, када је био демонстратор на вежбама из социјалне и педагошке психологије, а након дипломирања, једну школску годину био је наставник опште психологије у средњој школи у Београду.

Касније је, као запослени психолог у Институту за медицину рада, у својству хонорарног асистента – сарадника, једну школску годину изводио вежбе из саобраћајне психологије на Саобраћајном факултету у Београду код проф. Станише Милошевића. Такође, за време док је био запослен у Институту за медицину рада и Ваздухопловно медицинском институту, редовно је држао одређен број предавања из области опште психологије, менталне хигијене и психологије рада, за лекаре на специјализацији из медицине рада и ваздухопловне медицине.

У периоду док је радио у Институту за ментално здравље и војну психологију на Војномедицинској академији, учествовао је у извођењу наставе из области војне менталне хигијене и војне психологије за лекаре на одслужењу војног рока у Санитетској официрској школи, као и за лекаре на специјализацији свих профила у оквиру опште наставе. Такође, једну школску годину (2009-2010) је изводио наставу и испите из предмета Војна психологија на Општој војној академији у Београду.

У периоду од 1998-2006. године, у својству хонорарног наставника, изводио је наставу из опште психологије за студенте свих непсихолошких група на Филозофском факултету у Приштини – Блаце – Косовска Митровица. На истом факултету је од 2003. године изводио и наставу из психофизиологије рада, а од 2007. године и наставу из психологије рада на групи за психологију.

Са преласком на Филозофски факултет у Београду 2006. године, почиње да изводи наставу, вежбе и испите на основним студијама из предмета - *Кадровска психологија, Увод у психологију рада и Основе психологије рада*, затим на дипломским академским студијама-мастер: *Психологија рада и организације, Психолошко саветовање у организацији и Савремени проблеми стреса на раду*, као и на докторским студијама од 2007/8 на предметима: *Рад и ментално здравље и Нови приступи у разумевању психологије рада и организације*. Наставу, вежбе и испите из наведених предмета на мастер и докторским студијама изводи у сарадњи са колегицима С.Чизмић, М. Бојановић и И. Петровић, које такође раде на модулу психологије рада.

3. Избори у наставно-научна звања

Након одбране докторске дисертације 1996. године, одмах следеће 1997. године изабран је у звање научног сарадника од стране Наставно-научног већа Војно-медицинске академије у Београду, за област војне психологије и менталне хигијене, намењене лекарима на општој специјализацији и припадницима Санитетске официрске школе.

Школске 1998/99. ангажован је као спољни сарадник у извођењу наставе на предмету Општа психологија за студенте непсихолошких група на Филозофском факултету у Приштини.

У току 2000. изабран је у звање ванредног професора за предмет Општа психологија, коју је предавао на непсихолошким групама Филозофског факултета у Приштини-Блаце.

У току 2004. изабран је у звање ванредног професора за предмет Војна психологија и ментална хигијена од стране Наставно-научног већа Војно-медицинске академије.

Након расписаног конкурса за пријем у стални радни однос, 2006. године, изабран је у звање ванредног професора на Филозофском факултету у Косовској Митровици за предмет Психологија рада, али није прихватио радно ангажовање због истовременог конкурсања на Филозофском факултету у Београду, где је исте 2006. године изабран у звање доцента за ужу научну област – Психологија, са тежиштем на психологији рада.

У мају 2011. године изабран је у звање ванредног професора на Филозофском факултету у Београду, за научну област – Психологија, ужа научна област психологија рада, где је и реизабран 2016. године, на истој радној позицији где се и сада налази и предаје на основним, мастер и докторским студијама.

4. Научно-истраживачка делатност

У периоду док је био запослен у претходно наведеним институтима и факултетима, др Миланко Чабаркапа је учествовао у више истраживачких пројеката стручног и научног карактера, који су углавном били везани за решавање методолошких и практичних проблема „људског фактора“ у привреди и индустрији наше земље, али и за постављање и разраду одређених теоријских питања из области ергономије, саобраћајне психологије, психофизиологије рада, менталне хигијене, војне психологије и психологије рада. Врста и значај проблема којима се др Миланко Чабаркапа бавио у оквиру свог досадашњег истраживачког рада, најбоље се може сагледати из самог назива неколико најважнијих истраживачких пројеката у којима је учествовао:

- Социолошки и психолошки фактори рада возача на дугим релацијама. (Студија Института саобраћајног факултета, Београд, 1978.)

- Израда стручне документације за бенефицирани радни стаж код извршилаца послова и радних задатака на изградњи далеководна напона 110 KV и више. (Стручни елаборат Института за медицину рада, Београд, 1981.)
- Израда стручне документације за бенефицирани радни стаж рудара у РЕИК "Колубара". (Стручни елаборат Института за медицину рада, Београд, 1981.)
- Психофизиолошки и психосоцијални критеријуми за оптимизацију режима рада у сменама операторског особља ХЕ "Пива". (Студија Института за медицину рада, Београд, 1982.)
- Психофизиолошки аспекти сменског рада за скраћење радног времена на пословима у Електро-привреди Србије. (Студија Института за медицину рада, Београд, 1983.)
- Спецификација поступака, средстава и критеријума психолошких и психијатријских испитивања у јединственом систему оцењивања радне способности радника на пословима значајним за безбедност железничког саобраћаја. (Студија Института за медицину рада, Београд, 1984.)
- Стручна документација о пословима и радним задацима са посебним условима рада у ТЕ "Никола Тесла" – Обреновац. (Стручни елаборат, Институт за медицину рада, Београд, 1985.)
- Стручна документација са предлогом за оглашавање радних места са посебним условима рада у РО "Азотара" – Панчево. (Стручни елаборат, Институт за медицину рада, Београд, 1985.)
- Ергономска анализа услова рада и радног напрезања на пословима возног диспечера у Центру за даљинско управљање саобраћајем возова у Добоју. (Студија Института за медицину рада, Београд, 1987.)
- Методолошко упутство за психолошко испитивање кандидата за војне школе и академије. (Одељење за војну психологију, ВМА, Београд, 1990.)
- Психолошке карактеристике релевантне за успех питомаца средњих војних школа. (Студија, Институт за ментално здравље и војну психологију ВМА, Београд, 1991.)
- Ратни и борбени стресови и људско понашање у току грађанског рата у Југославији 1991-1992. (Студија, Неуро-психијатријска клиника и Институт за ментално здравље и војну психологију ВМА, Београд, 1992.)
- Методолошко упутство за психолошко испитивање кандидата за школовање и ступање у професионалну војну службу. (Институт за ментално здравље и војну психологију ВМА, Београд, 1995.)
- Одбрана СРЈ од агресије НАТО-а. (Научно-истраживачки пројекат, Институт за социолошка и криминолошка истраживања, Војна академија, Београд, 2002.)
- Праћење и превенција суицида у војној средини. (Научно-истраживачки пројекат ВМА, ГШ ВС, 2005-2009.)
- *Идентификација, мерење и развој когнитивних и емоционалних компетенција значајних друштву оријентисаном на Европске интеграције* (бр. 179018), који се реализује у оквиру Института за психологију Филозофског факултета у Београду, а који је финансиран од стране Министарства науке Републике Србије.
- У периоду од 2010-2016. године био је укључен као сарадник на међународном пројекту: TEMPUS - *Master program in Educational Leadership* (EdLead), 543848-TEMPUS-1-2013-1-RS-TEMPUS-JPCR.

На основу анализе објављених радова и врсте научно-истраживачких пројеката у којима је до сада учествовао, можемо констатовати да се кандидат др Миланко Чабаркапа, до избора у садашње звање, показао као веома плодан и запажен стручњак, наставник и истраживач на подручју психологије рада, опште психологије, војне и саобраћајне психологије, затим у области психолошког саветовања и стреса на раду. До сада је укупно објавио 4 књиге, 19 поглавља у књигама, 87 радова у целини у стручно-научним часописима и зборницима радова и 74 саопштења у виду резимеа на стручно-научним скуповима и конференцијама. Објављени радови се претежно односе на област психологије рада, затим на област опште психологије, психофизиологије, војне и саобраћајне психологије, менталне хигијене, стреса на раду и организационог понашања.

Поред објављених радова у виду књига, поглавља у књигама, чланака у часописима и зборницима радова, написао је и више рецензија радова за часописе, као што су: *Војносанитетски преглед*, *Свет рада*, *Психолошка истраживања*, *Примењена психологија*, *Теме*, *Зборник радова ИПИ* и *Зборник радова* Филозофског факултета у Косовској Митровици. Објављивао је и стручне чланке, осврте, приказе књига и коментаре у новинама и другим јавним публикацијама, укључујући и јавна иступања и коментаре на радију и телевизији.

Значајно научно-истраживачко ангажовање кандидата др Миланка Чабаркапе у периоду од претходног избора у садашње звање потврђују радови међународног и радови националног значаја, као и већи број саопштења на националним стручно-научним скуповима. Од првог избора у звање ванредног професора до сада је публиковао 35 стручних и научних радова у целини, од чега две књиге, 3 поглавља у књигама и 30 радова у у домаћим часописима и зборницима радова. Поред тога одржао је 2 уводна предавања на скуповима националног значаја и саопштио 26 радова на стручно-научним скуповима који су објављени у облику резимеа. У већини радова објављених у целини од првог избора у звање ванредног професора је самостални или први аутор (25 радова), док се у 10 радова појављује као коаутор.

Од објављених радова Комисија посебно истиче значај неколико раније објављених радова и неколико радова објављених од претходног избора у садашње звање, сматрајући да ови радови најбоље показују теоријску и методолошку оријентацију, ток истраживачке делатности и практични значај проблема којима се аутор бавио:

1. **Чабаркапа, М.** (2007): Дефиниција, ризичне групе, критеријуми за дијагнозу и процена тежине стреса и ПТСП-а као основа за оцену радне способности. *Свет рада*, 4(2):192-202.
2. **Чабаркапа, М.** (2008): Методолошки и практични проблеми процене ратног ПТСП-а. *Свет рада*, 5(2): 204-218.
3. **Чабаркапа, М.** (2009): Синдром изгарања на послу код наставника. *Настава и васпитање*, (2): 268-286.
4. **Чабаркапа, М.** (2010): Нека форензичка питања стреса и психичке трауме на раду. *Свет рада*, 7(2): 193-204
5. **Чабаркапа, М.** (2010): Мобинг као посебан облик психосоцијалног стреса на раду. *Зборник радова*, Национална конференција са међународним учешћем – Заштита на раду: мултидисциплинарно остваривање безбедности и здравља на раду. Тара, 5-9 октобар, 276-284
6. **Николић, М., Чабаркапа, М.** (2010): Однос спортисте и тренера као предиктор уверења у колективну ефикасност тима. *Социолошки преглед*, 44(3): 393-406.
7. **Чабаркапа, М., Корица, В., Рођенков, С.** (2011): Повезаност особина личности са доживљајем професионалног стреса код војног летачког особља. *Војносанитетски преглед*, 68 (2): 143-147
8. **Чабаркапа, М.** (2012): Стрес на раду и квалитет живота запослених. *Свет рада*, 9(2): 108-115.
9. **Чабаркапа, М.** (2012): Стрес и психичка траума на радном месту и право на надокнаду нематеријалне штете. *Темид*, 15(1): 131-144
10. **Чабаркапа, М.** (2013): Стрес на раду и поремећаји понашања. *Свет рада*, 10(2): 140-155
11. **Чабаркапа, М.** (2013): Менаџмент у спорту између науке и праксе. *Психолошка истраживања*, 16(1): 91-96.
12. **Чабаркапа, М., Петровић, Н., Кузмановић, Б.** (2016) Преференција врсте студија и вредносних циљева код ученика гимназија у Србији. *Настава и васпитање*, 1:181-196.

Осим наведених радова, од којих је већина написана и објављена после избора у садашње звање, кандидат је објавио две монографије и три поглавља у књигама.

Монографије:

1. **Чабаркапа, М.** (2016): *Стрес – општи модели, узорци и последице*. Институт за психологију, Београд: Службени гласник (стр. 172)
2. **Чабаркапа, М.** (2017) *Професионални стрес – Психолошки аспекти стреса на раду*. Београд: Завод за уџбенике (стр. 238)

Поглавља у књигама:

1. **Чабаркапа, М.** (2015): Трауматски стрес на радном месту и право на накнаду нематеријалне штете. У: Шћепаковић, Г., Станковић, З., Петровић, З. (Уредници) - *Судскомедицинско вештачење нематеријалне штете*. Београд: Службени гласник
2. Ђуришић-Бојановић, М., **Чабаркапа, М.** (2015): Промена парадигме у психологији рада. У: М. Ђуришић-Бојановић (Ур) - *Нови погледи и перспективе у психологији рада и организације*, ЦПП, стр. 33-53,
3. **Чабаркапа, М.**: (2015): Стрес, добробит и квалитет живота запослених у савременом радном окружењу. У: М. Ђуришић-Бојановић - *Нови погледи и перспективе у психологији рада и организације*, ЦПП, стр. 187-224.

Значајан је и број радова које је кандидат написао и објавио у периоду од првог избора у садашње звање, а који су објављени у целини у зборницима радова са стручно-научних скупова:

1. **Чабаркапа, М.** (2013): Стрес у савременом радном окружењу и његов утицај на поремећаје понашања и безбедност на раду. 10. Национална конференција са међународним учешћем – Унапређење система заштите на раду, Тара, 23-26 октобар, организатор: Универзитет у Новом Саду – Факултет техничких наука и Савез заштите на раду Војводине, *Зборник радова*, стр. 32-51.
2. **Чабаркапа, М., Перић, И.** (2013): Синдром огорчености као одговор на стрес губитка посла. Стручно-Научни скуп: Појединац, породица и друштво у транзицији. Организатор: Универзитет у Приштини, Филозофски факултет у Косовској Митровици, *Међународни тематски зборник*, стр. 262-282.
3. **Чабаркапа, М., Ђуришић-Бојановић, М.** (2014): Психосоцијални извори стреса у глобално промењеном радном окружењу и захтеви за променама у систему образовања. Међународна научна конференција – Наука и савремени универзитет. Организатор: Универзитет у Нишу - Филозофски факултет, Ниш, *Тематски зборник*, стр. 48-62.
4. Тодоровић, Д., **Чабаркапа, М., Ђуришић-Бојановић, М.** (2014): Међукултурална сензитивност у

комуникацији и повезаност са националним и европским идентитетом. Међународна научна конференција. Организатор: Филозофски факултет Универзитета у Приштини – Косовска Митровица, *Међународни тематски зборник*, стр. 157-175.

5. **Чабаркапа, М.** (2014): Индустријализација образовања и продаја знања. Научна конференција са међународним учешћем. Организатор: Српска академија образовања и Филозофски факултет у Косовској Митровици, *Међународни тематски зборник*, стр. 967—982.
6. **Чабаркапа, М.** (2015): Извори и превенција стреса у савременом радном окружењу. Национална конференција са међународним учешћем - Унапређење система заштите на раду. Организатор: Савез заштите на раду Војводине, Факултет техничких наука у Новом Саду и Факултет заштите на раду у Нишу, Пролом Бања, 15-18 октобар, *Зборник радова*, стр. 194-201.
7. **Чабаркапа, М., Обрадовић, Б.** (2015): Особине личности као корелати синдрома изгарања код наставника. Међународна научна конференција. Организатор: Институт за педагошка истраживања – Београд и Завод за унапређење образовања и васпитања – Београд, *Зборник радова*, 132-136.
8. **Чабаркапа, М.** (2015): Психологија труда и образовања сквозь призму глобалних тенденций современности. Международная научная конференция, Московский университет, Московское психологическое общество, Юбиларная конференция – 130 лет организации психологического общества при Московском университете, Москва, 29.09. до 30.09. *Зборник радова*, Том 5, стр. 55-58.
9. **Чабаркапа, М.** (2015): Глобальные изменения в рабочей среде и психо-социальные источники стресса на рабочем месте. Международная научная конференция: Личность, Общество, Государство - Проблемы развития и взаимодействия. *Материалы всероссийской научно-просветительской конференции*, стр. 310-315.
10. Zoraja, B., Hadžistević, M., **Čabarkapa, M.** (2015): Analysis of the psychological aspects of all participants in emergency situations. Međunarodna naučna konferencija – Upravljanje stresom i sigurnost. Organizator: The European Society of Safety Engineers, Society of Safety Engineers Ljubljana, University of Primorska, University Educons- Serbia, Hrvatska, Opatija, 12-13 jun, *Zbornik radova*, str. 200-210.

Анализа садржаја наведених радова показује да се аутор у својим истраживањима бави различитим проблемима психологије рада, са посебним нагласком на проблеме стреса и психичке трауме, јер је из те области написао највећи број радова. Поред специфичних тема које обрађује у својим радовима, као што су: утицај услова радне средине на радно понашање, повреде на раду, мобинг, сагоревање на раду и стрес, интересују га и глобални утицаји на свет рада, селекцију и обучавање за рад у савременом радном окружењу. Имајући у виду све радове које је до сада објавио, као и оне које је објавио након избора у садашње звање, очигледно је да аутор највише пажње поклања психо-физиолошким и психо-социјалним аспектима рада, обрађујући пажњу и на нормативну регулативу везану за ментално здравље, безбедност и квалитет живота на раду. Посебно се занима за ризичне професије и карактеристике појединих услужних професија од јавног значаја (нпр. запослени у здравству и образовању), али не занемарује ни психолошку добробит запослених у класичним индустријским занимањима.

Ипак, највећи број његових радова посвећен је истраживању проблема стреса на раду, где критички анализира различите теоријске концепције, настојећи да дефинише суштину стреса као животног и професионалног феномена, описујући његове манифестације и објашњавајући утицај на радно понашање и здравље запослених у различитим занимањима. Очигледно је из наведених радова да аутор сматра да се живот и рад савременог човека све више одвија у стресном окружењу, укључујући чак и трауматски стрес, упркос настојањима менаџмента, друштвено-политичких структура и бројних стручњака да се рад што више хуманизује и учини безбедним. У вези са тим, аутор оправдано у својим радовима поставља важно теоријско, методолошко и практично питање - како управљати стресом и ризиком у савременом радном окружењу и животним околностима? На нека од наведених питања и проблема аутор Чабаркапа даје валидна, објективна и емпиријски заснована научна и стручна објашњења, укључујући и оригинална тумачења и решења, у складу са савременим когнитивно-бихевиоралним, системским, контекстуално-акционим и интердисциплинарним приступима и схватањима, која су заснована на доминантним теоријско-методолошким оријентацијама присутним у савременој психологији, а посебно у психологији рада и организације.

Посебан допринос наставном и научно-истраживачком раду представља његова књига: *Човек и радна околина – психофизиолошки и еколошки аспекти рада* (Чигоја штампа, Београд, 2008.), као и две самосталне монографије: *Стрес – општи модели, узроци и последице* (Институт за психологију, Београд, 2016) и *Професионални стрес – психолошки аспекти стреса на раду* (Завод за уџбенике, Београд, 2017). Прва књига је објављена пре избора у садашње звање, а друге две након избора у садашње звање.

У књизи – *Човек и радна околина*, аутор истиче да је у проучавању рада дуго био присутан парцијални приступ и тешкоће теоријско-методолошке природе да се јасно дефинише подручје психологије рада у односу на друге сродне научне дисциплине које се баве проблемима човека на раду. Због тога се аутор већ у наслову своје књиге опредељује за савремени целовит приступ који подразумева интеракцију субјективних и објективних фактора рада (*Човек и радна околина*), иако поднаслов сугерише да аутор своју пажњу највише

усмерава на психофизиолошке и еколошке аспекте рада. Аутор оправдано сматра да је на почетку научног изучавања проблема рада, пажња стручњака, пре свега инжењера и организатора производње, првенствено била усмерена ка техничкој компоненти рада и економичности производње, што је представљало једностран приступ у коме се запостављају човекове психолошке и социјалне потребе, а што је неповољно утицало на здравствено стање, задовољство, мотивацију и добробит радника. За разлику од таквог класичног приступа, аутор истиче значај интердисциплинарног приступа у проучавању човекових проблема на раду, наглашавајући потребу да стручњаци пажњу усмере на проучавање физиолошких, психолошких и социјалних карактеристика савременог рада. Повећано замарање, монотонија у раду, повреде, оболевање и незадовољство изазвано лошим условима радне средине и неадекватном организацијом рада, били су јаки разлози да се почну узимати у обзир и систематски изучавати психофизиолошки и психосоцијални аспекти рада.

За ову књигу могло би се рећи да представља комбинацију уџбеника и монографије, јер обрађује најважније теме и проблеме савремене психофизиологије рада и ергономије. Посебно треба истаћи да су у овој књизи на систематизован, стручан и квалитетан начин презентована савремена сазнања из појединих области којима се бави психофизиологија рада, као што су - позорност, биолошки ритмови и сменски рад, радно оптерећење и напрезање, критеријуми за процену тежине рада, повреде на раду и сличне теме. Пошто је аутор више година радио као истраживач у Институту за медицину рада, Ваздухопловно-медицинском институту и на Војно-медицинској академији, где је проучавао и неке специфичне проблеме којима се све више карактерише савремени рад, као што су: хипокинезија, стрес, премор на раду, сензорна депривација, радно преоптерећење, поремећај биолошких ритмова и утицај услова радне средине на људско понашање, може се запазити да је својим истраживањима и искуством обогатио ову књигу и учинио је веома корисном.

Друге две монографије овог аутора посвећене су општим теоријско-методолошким проблемима и практичним питањима стреса, који је постао изазовна научна тема за истраживаче у области менталне хигијене и психологије рада, али и за практичаре и менаџере који желе унапредити рад и добробит запослених. Рецензенти су за књигу – *Стрес: општи модели, узроци и последице*, рекли да је то «комплетна студија и водич за упознавање са стресом као општим животним феноменом и важним научним проблемом». Излажући текст кроз 14 поглавља, аутор систематизује своја разматрања о стресу, полазећи од општих дефиниција, сличности са сродним феноменима (посебно са различитим емоционалним стањима), затим описује изворе, врсте, динамику и последице стреса, закључно са поглављима која се односе на превенцију, контролу и мерење стреса.

У свом покушају да теоријско-методолошки одреди и дефинише стрес, анализирајући постојеће бројне теоријске modele и дефиниције, аутор полази од схватања да је стрес сложен биолошко-психолошко-социјални феномен, чије је изучавање постало нужност, али и нека врста научне помодности и популарности, због карактеристика живота и рада у савременим комплексним друштвима, на прелазу између два века. Аутор истиче да се овим феноменом баве стручњаци и истраживачи различитих профила, што је обогатило литературу о стресу, али и створило одређену збрку и нејасноће око схватања саме суштине стреса и метода његовог изучавања. Због тога се аутор одлучио да напише и другу монографију о стресу – *Професионални стрес – психологија стреса на раду*, где се бави специфично одређеним врстама стреса који је присутан на раду (Stress of work, Stress et work-place), за разлику од стреса коме су људи изложени у свакодневном животу (Stress of Life). Ова друга књига се ослања на претходно објављену студију – *Стрес: општи модели, узроци и последице* (Чабаркапа, 2016), где су изложена општа сазнања о стресу као важном животном феномену и значајном научном проблему, коме је посвећена бројна литература. Међутим, у тој студији више се говори о општим теоријско-методолошким питањима, дефиницијама, моделима, динамичким медијаторским варијаблама, узроцима и последицама стреса, независно од контекста у коме се дешава. Након анализе бројних дефиниција и општих модела стреса, аутор дефинише стрес као – Системски процесно интегративно-деинтегративни феномен (СПИД – феномен), чиме показује оригиналан приступ у схватању стреса, као динамичког процеса који настаје због деловања неког узрока (стресора), који активира емоционално-когнитивно-бихевиоралне механизме одбране и превладавања, са циљем задржавања стабилности система (интегративна компонента), али када је присутно продужено деловање, или када је стрес интензиван (екстреман, трауматски) долази до дестабилизације система (деинтегративна компонента). Овај универзални кибернетичко-системски модел стреса, за који се аутор залаже, може бити примењен како на техничке (неживе) тако и на живе (биолошке) системе, укључујући и човека који се може наћи под стресом у различитим животним и радним ситуацијама.

У првој монографији о стресу аутор посебну пажњу посвећује динамичким и биолошким основама стресне реакције, ослањајући се углавном на већ познате чињенице из литературе, али истиче и значај психолошких корелата, тако да тај спој омогућава боље разумевање стреса као системског феномена или опште адаптивне реакције. Тиме се оправдано указује на исправно повезивање физиолошких промена и поремећаја са психолошким и бихевиоралним манифестацијама.

Као резултат ауторовог систематског изучавања у току више година, кроз наставну и истраживачку делатност, настала је друга књига под насловом – *Професионални стрес: психологија стреса на раду*, где су изложена савремена сазнања о стресу на раду, утемељена на емпијском искуству и прегледу бројне литературе. Књига се у целини састоји од 10 поглавља која се односе на различите аспекте стреса на раду, као главног психолошког проблема са којим се данас суочавају запослени и менаџмент. Већ на почетку, у уводном поглављу ове књиге, описане су главне карактеристике савременог рада, који се у развијеним земљама све више помера ка облицима пост-индустријског рада, тј. према терцијарној делатности или сектору услуга, са широком применом информационо-комуникационих технологија (ИКТ), где интелектуални и емоционални ресурси запослених избијају у први план. Неки аутори, а посебно менаџери, сматрају да су ови ресурси неограничени и да их треба експлоатисати као компаративну предност људских ресурса (ЉР) који ће омогућити успех радним организацијама на тржишту рада. Међутим, аутор истиче да би се могли сложити са тиме да су човекова креативност, потреба за сазнањем и радозналост можда неограничени, али врло често се заборавља да су егзекутивне функције мозга, као и укупни психофизиолошки капацитети људског организма значајно ограничени, што указује да је потребно савремене послове дизајнирати и организовати у складу са човековим ментално-емоционалним потребама и могућностима. Због тога је важно да менаџери и психолози рада све више обраћају пажњу и воде рачуна о човековим психолошким потребама, способностима, емоционалном стању, стресу, мотивацији за рад и слично, како би одговорили изазовима рада и радних организација у 21. веку.

Након осврта на карактеристике савременог рада, у књизи су детаљно изложена теоријска сазнања, модели и емпијски налази о стресу на раду, кроз поглавља која се односе на: концептуализацију професионалног стреса, опште приступе и специфичне моделе, најважније изворе и распрострањеност стреса на раду, са посебним освртом на психо-социјалне факторе стреса, а затим су детаљно анализирани психолошке последице стреса кроз опис различитих стресних синдрома. У завршним поглављима књиге, дат је приказ најважнијих метода и стратегија управљања стресом, као и анализа односа стреса и квалитета живота на раду. Имајући у виду садржај наведених поглавља, могло би се рећи да књига представља једну прегледну, систематизовану и комплетну монографску целину, која може послужити као теоријски оквир, методолошки ослонац и практични водич за упознавање са стресом на раду, као једним од најважнијих научних и практичних изазова на подручју савремене психологије рада.

Када се има у виду преглед и анализа објављених радова проф.др Миланка Чабаркапе, од којих смо најзначајније приказали у овом извештају, може се констатовати да се аутор на систематичан и научно заснован начин бави савременим проблемима психологије рада, посебно психофизиолошким и психосоцијалним аспектима, али и актуелним питањима из области стреса и психо-трауматологије. Очигледно је да аутор прати и уочава животне, радне и професионалне проблеме и савремене изазове који настају под утицајем глобалних друштвено-политичких промена у свету и масовног ширења нових информационих технологија, што доводи до испољавања нових психофизиолошких, психолошких и психосоцијалних проблема на раду и у свакодневном животу, где је стрес постао главни феномен и проблем који захтева научно изучавање и практично решавање.

Посматрајући у целини садржај и квалитет наведених, као и укупних радова овог аутора, од којих су неки објављени пре, а други након избора у садашње звање, може се констатовати да аутор задржава висок професионални, стручни и научни ниво, примењујући савремена схватања, теорије, методологију и стручно-научне стандарде, како у настави тако и у истраживањима којима се бави, из доста широког подручја друштвено релевантних и теоријски значајних области психологије као научне дисциплине, а посебно психологије рада као уже области. Његово научно и стручно интересовање усмерено је на широк дијапазон проблема у оквиру психологије рада, који се крећу од класичних психо-физиолошких тема (умор, монотонија, будност, повреде), преко психологије људских ресурса (психолошка селекција, класификација, обучавање, мотивација), до специфичних проблема савремене организационе и социјалне психологије на раду (психолошка клима на раду, руковођење, тимски рад, доношење одлука, комуникација и конфликти на раду, организационо саветовање и стрес на раду). Његови најновији радови односе се на изучавање специфичних форми психосоцијалног стреса на раду, као и на изучавање проблема који се јављају у сфери психологије рада и образовања за рад под утицајем друштвено-политичке и економске глобализације, демографских промена и ширења информационих технологија, у све нестабилнијем и несигурнијем природном и социјалном окружењу, што аутор у својим радовима јасно уочава и истиче као нове захтеве и изазове на које савремена психологија и психологија рада треба да одговоре.

6. Ангажовање у образовању научних и стручних кадрова:

Кроз свој истраживачки и наставни рад, ванредни проф. Миланко Чабаркапа је активно укључен у развој младих истраживача и студената кроз различите облике рада – наставни, консултативни и менторски рад, о чему посебно сведочи значајан број дипломских и мастер радова, магистарских и докторских теза у којима је био ментор или је учествовао као члан комисије. Од 2006. године, када је дошао на Филозофски факултет у Београду, до сада је укупно био ментор или члан комисије у 19 докторских дисертација, 9 магистарских радова и 142 дипломска и мастер рада.

Стручни и педагошки рад кандидата Миланка Чабаркапе континуирано је оцењиван високим оценама, тако да се просек оцена евалуације његовог педагошког рада од стране студената креће око врло добре оцене.

Од 2010.године, др Миланко Чабаркапа је заједно са колегама са модула за Психологију рада укључен у реализацију програма WUS-Аустрија (подршка за развој Универзитета) који се реализује на академским-мастер студијамама, са циљем обезбеђивања савремених и високих универзитетских стандарда наставе.

У оквиру опште квалитативне оцене компетенција и педагошког рада пријављеног кандидата, можемо констатовати да је реч о вредном и ангажованом стручњаку и наставнику, који компетентно и у складу са законским и универзитетским стандардима обавља своје професионалне, педагошке и научне активности.

7. Закључна оцена и мишљење:

На основу личне и радне биографије кандидата, као и на основу анализе обима и квалитета његових објављених радова, научне, наставне и педагошке активности, комисија даје позитивну оцену и предлаже Изборном већу Филозофског факултета у Београду да ванредног професора Миланка Чабаркапу изабере у звање **редовног професора** за ужу научну област Општа психологија - тежиште психологија рада, на Одељењу за психологију Филозофског факултета у Београду. Комисија сматра да ће његов избор за наставника у звању редовног професора на предметима које предаје бити од значаја не само за Филозофски факултет, већ и за развој и практичну примену психологије у индустријском, пословном и организационом окружењу.

У Београду, 28. 08. 2017.

Комисија:

Проф. др Миросава Ђуришић-Бојановић,
ред. професор Филозофског факултета у Београду

Проф. др Драган Попадић,
ред. професор Филозофског факултета у Београду

Проф. др Добривоје Михаиловић,
ред. професор Факултета организационих наука

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

С А Ж Е Т А К
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА
ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет у Београду
 Ужа научна, односно уметничка област: Психологија
 Број кандидата који се бирају: 1 (један)
 Број пријављених кандидата: 1 (један)
 Имена пријављених кандидата:

1. Миланко Чабаркапа

II - О КАНДИДАТИМА**1) - Основни биографски подаци**

- Име, средње име и презиме: Миланко М. Чабаркапа
 - Датум и место рођења: 6.01.1953. Градина, Пљевља, Црна Гора
 - Установа где је запослен: Филозофски факултет у Београду
 - Звање/радно место: ванредни професор / наставник
 - Научна, односно уметничка област: Психологија/Психологија рада

2) - Стручна биографија, дипломе и звања**Основне студије:**

- Назив установе: Филозофски факултет у Београду
 - Место и година завршетка: Београд, 1976. године

Магистеријум:

- Назив установе: Филозофски факултет у Београду
 - Место и година завршетка: Београд, 1981. године
 - Ужа научна, односно уметничка област: Психологија/ Психологија рада

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет у Београду
 - Место и година одбране: Београд, 1996. године
 - Наслов дисертације: Психолошки фактори стреса у борбеним активностима
 - Ужа научна, односно уметничка област: Психологија/ Психологија рада, Војна психологија

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- 1997. год. изабран за научног сарадника на ВМА (Војно-Медицинска Академија)
 - 2000. год. изабран за ванредног професора на Филозофском факултету у Приштини/Блаце
 - 2004. год. изабран за ванредног професора на ВМА (Војно-Медицинска Академија)
 - 2006. год. изабран за ванредног професора на Филозофском факултету у Косовској Митровици
 - 2006. год. изабран за доцента на Филозофском факултету у Београду
 - 2011. год. изабран за ванредног професора на Филозофском факултету у Београду
 - 2016. год. изабран (реизбор) за ванредног професора на Филозофском факултету у Београду

3) Испуњени услови за избор у звање: редовног професора**ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:**

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	оцена / број година радног искуства
1	Пристапно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	Просечна оцена се креће око врлодобре оцене
3	Искуство у педагошком раду са студентима	11 година континуираног рада у настави на Филозофском факултету + повремена предавања на ВМА, Саобраћајном факултету и Филозофском факултету у Приштини, тако да укупно има 35 година искуства у настави

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	Укупно до сада је био ментор или члан комисије у 19 др теза, 9 магистарских радова и 142 дипломска и мастер рада
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	Ментор и члан комисије у 142 мастер и дипломска рада
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	Ментор или члан комисије у 19 др теза

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у		

	пројекту		
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира	2 рада	<p>Ћабаркапа М., Korica V., Rođenkov S. Povezanost osobina ličnosti sa doživljajem profesionalnog stresa kod vojnog letачkog osoblja. <i>Vojnosanitetski pregled</i>, 2011, 68 (2): 143-147 (М23)</p> <p>Todorović, D., Ћабаркапа, М., Tošić-Radev, M., Miladinović, I. (2016) Organizational identification, commitment and organizational orientations of professional military personel. <i>Vojno-sanitetski pregled</i> DOI broj: 10.2298/VSP160616365T (М 23) dostupan na: http://www.doiserbia.nb.rs/issue.aspx?issueid=2576</p>
18	Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени	2 рада	<p>Ћабаркапа, М., Петровић, Н., Кузмановић, Б. (2016) Преференција врсте студија и вредносних циљева код ученика гимназија у Србији. <i>Настава и васпитање, LXV (1): 181-196</i> (М 24)</p> <p>Ћабаркапа, М. (2015) Етички аспекти психолошке селекције кандидата за посао. <i>Андрагошке студије</i>, 2: 85-104. (М 24)</p>

	услов из категорије М24 или М51		
19	Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51	5 радова	<p>Чабаркапа, М. (2012) Стрес и психичка траума на радном месту и право на надокнаду нематеријалне штете. <i>Темида</i>, 15(1): 131-144 (М 51)</p> <p>Чабаркапа М. (2013) Менаџмент у спорту између науке и праксе. <i>Психолошка истраживања</i>, 16(1): 91-96 (М 51)</p> <p>Грубачић Б. Ј., Чабаркапа Д. М. (2013) Извори стреса и синдром изгарања код наставника. <i>Зборник радова Филозофског факултета у Приштини</i>, LXIII(1): 433-450 (М 51)</p> <p>Петровић Н., Чабаркапа М., Кузмановић Б. (2015) Вредносна очекивања ученика гимназија при избору факултета. <i>Зборник радова Филозофског факултета у Приштини XLV (4): 3-24 (М 51)</i></p> <p>Живковић С., Чабаркапа М., Млађан Д. (2011) Специфичности панике у ванредним ситуацијама. <i>Безбедност</i>, LIII(3): 112-124, (М 51)</p>
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.		4 хетероцитата у страним часописима са СЦИ листе и 18 у домаћим часописима
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33		<p>Чабаркапа М. (2015) Глобалне измене у радној средини и психо-социјални извори стреса на радном месту. Међународна научна конференција - Личност, Друштво, Држава - Проблеми развоја и интеракције. МАТЕРИЈАЛИ КОНФЕРЕНЦИЈЕ, 310-315, ИСБН: 978-5-91883-224-0; УДК 301.085 (М 33)</p> <p>Živković S., Veljković M., Čabarkapa M. (2016) Psychological view on sustainable development. 11th International Conference / Management and Safety - Sustainable Development and Safety, M&S 2016, Organizer: The European Society of Safety Engineers, Proceedings, str.317- 323. (М 33)</p>
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63	2 рада	<p>Чабаркапа, М., Ђуришић-Бојановић М. (2014) Психосоцијални извори стреса у глобално промишљеном радном окружењу и захтеви за променама у систему образовања. Међународна научна конференција – Наука и савремени универзитет. Универзитет у Нишу - Филозофски факултет, Ниш, , <i>Тематски зборник</i>, стр. 48-62.</p> <p>Чабаркапа М. (2013). Стрес у савременом радном окружењу и његов утицај на поремећаје понашања и безбедност на раду. 10. Национална конференција са међународним учешћем – Унапређење система заштите на раду, Тара, 23-26 октобар, 2013, Универзитет у Новом Саду – Факултет техничких наука, Савез заштите на раду Војводине, <i>Зборник радова</i>, стр.32-51, ИСБН: 978-86-7892-549-8, КОБИСС.СР-ИД: 281211143</p>
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у	2 књиге	<p>Чабаркапа, М. (2016) <i>СТРЕС – општи модели, узроци и последице</i>. Београд: Институт за психологију, стр.172, Карактера 412,353 + 265 референци, ISBN: 978-86-6427-030-4, COBISS.SR-ID 221146636 Рецензенти: Проф. Д. Пајевић, Проф.С. Милошевић</p> <p>Чабаркапа, М. (2017). <i>ПРОФЕСИОНАЛНИ СТРЕС: ПСИХОЛОГИЈА СТРЕСА НА РАДУ</i>. Београд: Завод за</p>

	периоду од избора у претходно звање		учбенике, стр.230, карактера = 580,005 + 423 референце, ISBN: 978-86-17-19682-8 (књига у штампи) Рецензенти: Проф. Десимир Пајевић, Проф. Добривоје Михаиловић, Проф. Станиша Милошевић
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)	Наставник има најмање 5 радова	

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	<u>1.</u> Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. <u>2.</u> Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. <u>3.</u> Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. <u>4.</u> Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. <u>2.</u> Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. <u>4.</u> Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. <u>5.</u> Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руководијење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама <u>2.</u> Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. <u>3.</u> Руководијење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учешће у програмима размене наставника и студената. <u>5.</u> Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Као наставник и истраживач Др Миланко Чабаркапа показује висок степен стручности и интересовања за различите проблеме психологије рада - почев од психофизиологије рада, преко психолошке селекције и обучавања, задовољства послом и мотивације за рад, до радног напрезања и стреса на раду. Посебно је значајан и оригиналан његов допринос у изучавању и разумевању комплексних процеса стреса на раду и других општих функционалних

стања организма, као што су: умор, монотонија, циркадијални ритмови, услови радне средине и сменски рад, који утичу на радно понашање и ефикасност запослених.

Имајући у виду укупне показатеље везане за стручни, педагошки и научни рад Др Миланка Чабаркапе, можемо закључити да је реч о наставнику који поседује све потребне компетенције за извођење наставе на предметима из области Психологије, са тежиштем на психологији рада. Реч је о наставнику који своју наставно-научну делатност обавља у складу са свим захтевима савремене универзитетске наставе, поштујући законске прописе, етичка начела и методику наставе, примењујући при томе савремене научне теорије, методе и приступе у истраживачком раду у области психологије.

На основу прегледа и анализе објављених радова из претходног периода, као и радова након избора у звање ванредног професора, можемо констатовати да др Миланко Чабаркапа наставља да одржава висок степен ангажовања и професионализма, како у погледу квалитета и обима научне продукције, тако и у погледу извођења теоријске и практичне наставе, примењујући одговарајуће стручне и научне стандарде психологије као научне дисциплине.

На основу свих наведених чињеница о научном и стручном раду, као и на основу позитивне оцене наставне и друштвене активности, **предлажемо Изборном већу Филозофског факултета у Београду да ванредног професора др Миланка Чабаркапу изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за научну област Психологија, на Одељењу за психологију, са тежиштем на модулу Психологија рада.**

Место и датум: Београд , 4. 09 .2017.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

Миросава Ђуришић-Бојановић, ред. проф. Филозофског
факултет у Београду

Драган Попадић, ред. проф.
Филозофског факултета у Београду

Добривоје Михаиловић, ред. проф.
Факултета организационих наука у Београду

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата Миланко Чабаркапа

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 04.09.2017.

(др Миланко Чабаркапа)